

af det almindelige, skal det også være der. Så det må være en styrkelse deraf.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Ministeren har ret i, at gymnasireformen er en folkesag. Meget af den debat, der har været indtil nu og specielt i medierne, har jo handlet om disciplin og sanktioner. Jeg vil gerne kvittere for, at det i redegørelsen og også i ministerens tale ikke er det, der spiller hovedrollen, for det kan vel næppe være det, der skal drive en gymnasie-reform.

Det, jeg vil spørge ministeren om, er, om ministeren er enig i, at hele den diskussion i virkeligheden handler om, hvordan man får eleverne til at tage større ansvar og udvise større engagement. Er det i virkeligheden ikke en lidt anden vej, man skal gå i forhold til studiemiljø, klassekvotienter, nye undervisningsformer, nye prøveformer, hvor man måske også kan give eleverne nogle flere valgmuligheder, så de får en chance for konkret at tage ansvar for det i undervisningssituationen og under prøveformerne? Er det ikke også en vej at gå for at øge engagementet og ansvarligheden?

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil understrege over for hr. Carsten Hansen, at det er regeringens mål at fastholde de gymnasiale uddannelsers forskellige profil og karakteristika. Derfor har vi ikke lagt op til, at hf-uddannelsen får et forløb, som vi har lagt op til i det almene gymnasium. Det forløb, vi kalder almen studieforberedelse, har vi ikke lagt op til bliver en del af hf-uddannelsen.

Derimod er der andre elementer i hf-uddannelsen, som jeg tror vil imødekemme det, som hr. Carsten Hansen efterlyser, herunder bl.a. undervisningsformerne, altså det, at undervisningen er tilrettelagt på en anden måde, og at hf-uddannelsen i det hele taget er karakteriseret ved at være langt mere fleksibel og dermed kunne tage nogle andre hensyn til den kursistgruppe, der vælger hf-uddannelsen.

Så er der en række andre elementer, som jeg også har spillet ud med i redegørelsen, men af hensyn til taletiden vil jeg nøjes med alene at henvise til redegørelsen. Jeg kan nemlig se, at den gule knap allerede lyser, og jeg ikke har svaret tilnærmelsesvis på de meget interessante spørgsmål, jeg er blevet stillet.

Jeg vil sige til hr. Aage Frandsen, at jeg udmærket kan lytte mig til, at hr. Aage Frandsen lytter efter et bud på fagrækken. Det kommer jeg ikke med noget svar på, men jeg vil henholde mig til det, som vel nok er det allervigtigste mål for regeringen med gymnasireformen, nemlig i det hele taget at få styrket fagligheden, få styrket studiekompetencen og få moderniseret eller nytænkt hele almindelsen i gymnasiet. Her er jeg da helt sikker på, at også samfundsfag vil spille en væsentlig rolle for at kunne opnå en styrkelse af de tre elementer.

Kl. 17.35

Til fru Lene Jensen: Jeg er helt enig i, at det også handler om undervisningsformerne, om tilrettelæggelsen af undervisningen. Det er jeg helt enig i. Det er mit håb, at vi med reformen kan få skabt et grundlag for at skabe mere elevaktiverende undervisningsformer, så vi kommer væk fra den traditionelle klasseundervisning, som jo betyder – sådan som jeg i hvert fald hører det refereret fra gymnasiets hverdag – at der er et manglende elevengagement.

Så vil jeg bare med hensyn til hele diskussionen om disciplin, sanktioner osv., osv. sige, at det klart ikke er det bærende element i en gymnasie-reform, men jeg mener til gengæld, at jeg ville svigte, hvis jeg ikke tager fat på den diskussion. Uanset hvilket gymnasium jeg har sat mine ben på, siden jeg blev minister for 13-14 måneder siden, er jeg blevet mødt med det her problem fra elever, lærere, rektorer og mange andre.

Jeg holdt en konference i oktober måned, hvor også lærere pegede på den her problemstilling. Og jeg mener helt klart, at vi svigter fremtidens gymnasium og svigter de elever, som har brug for, at der er et eller andet meget håndfast at gribe fat i, hvis vi ikke tør tage den diskussion. Jeg er kommet med mit bud, og jeg går ud fra, at vi med udgangspunkt i mit bud kommer til at drøfte lige præcis det her undervejs.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil hive fat dér, hvor jeg synes den største uenighed ligger i forhold til redegørelsen, og det er den her disciplinering, som ministeren også sluttede med at kommentere. Det er ikke det bærende element, men det er ikke desto mindre en væsentlig knast.

Det kan godt være, at der er et problem. Det kan godt være, at der sidder for mange elever rundt omkring i klasselokalerne, som er for passive. Det kan også godt være, at der er et pro-